Η σχέση μας με την Υπεραγία Θεοτόκο (Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 9 Σεπτεμβρίου, 2021

Η Κυρία Θεοτόκος, η Παρθένος Μαρία, είναι η πιο έξοχη μορφή στη χορεία των αγίων της Εκκλησίας μας, γι' αυτό και την αποκαλούμε Παναγία. Τόση ήταν η αρετή της, ώστε, ανάμεσα στις γυναίκες όλων των γενεών και των αιώνων, αναδείχθηκε η πιο άξια να φιλοξενήσει στη μήτρα της και να γεννήσει τον Υιό του Θεού, τον Σωτήρα του κόσμου. Δίχως υπερβολή, είναι **το υψηλότερο και ωραιότερο πλάσμα του Θεού, καθώς ξεπερνάει στην αγιότητα και τη δόξα ακόμα και τους αγγέλους**· είναι «*τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέρα ασυγκρίτως των Σεραφείμ*». Ανάλογη, λοιπόν, με τη θέση της στην Εκκλησία πρέπει να είναι η σχέση μας μαζί της.

Πρώτον, ας την τιμάμε και ας τη δοξάζουμε όπως της αξίζει ως Μητέρας του Θεού. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Κύριος, για να γίνει άνθρωπος, έπρεπε να γεννηθεί από ανθρώπινη μητέρα, αλλά μητέρα άξια του φοβερού θεανθρώπινου μυστηρίου. Αν, λοιπόν, έλειπε η Παρθένος Μαρία, το μυστήριο αυτό δεν θα συντελούνταν.

Δεύτερον, ας την επικαλούμαστε στις προσευχές μας, αποθέτοντας σ' αυτήν, μετά τον Θεό, όλες τις ελπίδες μας και βάζοντας με εμπιστοσύνη τον εαυτό μας κάτω από την προστατευτική της σκέπη. Γιατί η μεσιτεία και οι πρεσβείες της στον Υιό της για χάρη των πιστών έχουν μεγάλη δύναμη. Όπως ψάλλουμε σ' ένα ωραίο τροπάριο του Μικρού Παρακλητικού Κανόνα, η Παναγία είναι «*πάντων θλιβομένων η χαρά και αδικουμένων προστάτις και πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις και βακτηρία*

τυφλών, ασθενούντων επίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη και αντίληψις και ορφανών βοηθός».

Τρίτον, ας την αγαπάμε ολόψυχα και ευλαβικά. Μετά τον Θεό, δεν υπάρχει άλλος κανένας που ν' αξίζει πιο πολύ την αγάπη μας. Γιατί, μετά τον Θεό, μόνο αυτή αγαπάει τόσο τις ψυχές που λύτρωσε με το Αίμα Του ο Υιός της, και, μετά τον Θεό, μόνο αυτή μας προσφέρει τόσες ευλογίες.

Τέταρτον, ας αγωνιζόμαστε, όσο μπορούμε, να μιμούμαστε την ένθεη βιοτή και πολιτεία της – τη βαθιά ταπείνωσή της, τη θερμή αγάπη της προς τον Θεό και τον πλησίον, την απόλυτη υποταγή της στο θείο θέλημα, την απέραντη ευσπλαχνία της και τη σοφή σιωπή της.

[Από το βιβλίο: Γέροντος Ευστρατίου (Γκολοβάνσκι), "Απαντήσεις σε ερωτήματα χριστιανών". Ιερά Μονή Παρακλήτου, 2012. Ερώτηση 65]